

תוכנית : דברמן
תאריך : 10/03/2010
שעה : 18:43:04
רשות : רדיו קול חי

סימה בגן, מ.akלמת צמחי נוי וחו.קורת
במכון וולקני - מביאה צמחים מהעולם
לי.שר"י מזה 30 שנה. מטרות ואופי פע"י, על
פרחי, צמחי בר בארץ.

אריאל ברמן : עכשו אנחנו אומרים שלום לסימה
גן מ.akלמת צמחי נוי וחו.קורת במכון וולקני
שלום.

סימה גן : שלום וברכה.

אריאל ברמן : מה זה מ.akלמת, עשה להם
קבלת פנים יפה.

סימה גן : לא, מביאה צמחים מכל מיני מקומות
בעולם לכך. צמחים שלא נולדו כאן.

אריאל ברמן : ג'יב די חלומי.

סימה גן : כן, לא רע, אני כבר עשה את זה
שלושים שנה והאתגר הוא גזול.

אריאל ברמן : איך זה עובד ולמה צריך את זה?

סימה גן : אז ככה, קודם כל יש לנו צמחי בר
במדינת ישראל שהם צמחים נחדרים ואנו
שוטלים אותם ואני ממליצים עליהם, אנחנו
מדוברים על האילות והאלונים והחרובים וככל
הchorש, והרדוף צמחים נחדרים אבל המגון
לא מספיק. ככל שרמת החיים עולה הצורך
למגון יותר גדול גדול כמו שמלתה של בגדים,
כל שרמת החיים עולה יותר מגון.

אריאל ברמן : זאת אומרת כדי שהיא לנו יותר
יפה, או מריח יותר טוב או שיש לזה גם כן
איזה שהם השפעות סביבתיות חשובות.

סימה גן : הבסיס הוא שהיא יותר מגון זה
הבסיס משומש שבאופן טבעי בסך הכל אם הבני
אדם לא היו חיים פה בכלל אז סך הכל הצמחים
היו מסתדרים כל אחד במקומו בארץ מולדתו,
והכל היה מסתדר בסדר. מה שקרה זה שכשהאדם
יכנס לכל הסיפור הזה והאדם האנגלים היו

הראשונים שהתחילו לעשות את האיקלום של
הצמחים, ומשהו איזה שהוא חידק כזה באישיות
של האדם כל הזמן לבחון צמחים נוספים, וכך
עליה הצורך להגדיל את המגוון ולהביא לפה

צמחים. עכשו, במדינה שלנו בסך הכל האקלים
הוא לא כל כך פשוט הוא לא בדיק אקלים

אירופאי, יש לנו פה שmono, תשעה חודשים
יובש ולא כל צמח יכול להסתדר עם התנאים

האלה, אז צריך לדעת לאקלם צמחים מאזורים
מסויימים וגם לבחון אותם ולראות את ההתאמנה

שליהם.

אריאל ברמן: אז זה מה שאתה עושה, ועוד רגע
ננסה להבין מה בדיקת את עושה ואני רוצה
לחזור אתך שלושים שנה לאחר מכן אז התחלה
את זה, איך בדיקת זה קרה? מה הוביל אותך?

להתחליל לשוטט בעולם ולהביא צמחים!
סימה כן: התחלתי לשוטט בעולם מ恐惧 סקרנות,
אבל כשהתחלתי לראות מה קורה במקומות
אחרים בעולם ראיתי שיש המונן צמחים שיכולים
להגדיל את המגון אצלנו בארץ. עכשו בעבר
תמיד היה אימפרודוקציה של צמחים, חוות
הנוי לפני שישים שנה רות בנימין התחילה
באיקלום של צמחים וגינזל לפני התחליל באיקלום
של למחים.

aiclom של צמחים תמיד היה הבריטים פה
בשנת 1800 והביאו צמחים לייעור כי לא היו
מספיק מינים מקומיים,

אריאל ברמן: ואת עשה את זה למה כי זה
בקשה של המשוקים או של מי?

סימה כן: קודם כל היה איקלום תמיד. אבל
הaiclom היה תמיד בזרים וכשהתחלתי להסתובב
ראיתי שבעולם עושים סלקציות עכשו מה
זה סלקציה, זה לבורר Aiזה שהוא קלון, אוכלוסייה
מה שמאפיין אוכלוסייה זו שונות גנטית, וצמחים
יש קטנים וגודלים וכolumbia שפוחחים הרבה ופוחדים
מעט ואני מדברת בתוך אותו מין, ומישועה
את הסלקציות בדרך כלל משתלות הן מأتרות
קלון מסוים שיש לו תכונות של או קומפקטיות
או עמידות למחלות או פריחה ממושכת או
צבע פריחה שונה, פרחים בצבע אדום וקלון
פרחים בצבע לבן המגון הזה והם עושים סלקציה,
וזה הריבוי חייב להיות וגטטיבי, מה זה וגטטיבי?
מורידים יחוור חתיכה מהצמח ומשרישים ואז
הצמח הזה זהה לגמרי לצמח האם. ואז מה
שמאפיין את האיקלום שלי לעומת כל מי שעשה
לפני התחלתי להביא קלונים הבאות צמחים
חיים סלקציות לארץ עם אישור של הגנת הצומח
לקרטיניה, וכך הגדלתי את המגון.

אריאל ברמן:יפה, עכשו איך את מחליט
Aiזה צמחים להביא Aiזה מדינות לנסוע וכשאת
מגיעת למקומות האלה מה את מסתובבת ברחובות
ומחפשת פרחים מעניינים, או שיש מקומות
מיוחדים שאליים צרייך להגיע.

סימה כן: תשמע, זה עניין של הרבה נסיעות,
וכשאתה מכיר את הספרות המקצועית של
הشتנות האמריקאית הם בעצם מדויקים
על קלונים, המקומות האטרקטיביים זה קודם
כל מקומות שיש להם אקלים דומה לנו,
זה בגודל אני יכולה לקרוא לזה דרום מערב
ארצות הברית זהה איזור של קליפורניה אבל
יותר האיזור של דרום קליפורניה ולא צפון
קליפורניה, לאוסטרליה באזורי מטויים
של אוסטרליה כמו דרום אוסטרליה, מערב
אוסטרליה יש אקלים דומה לנו גם מזרח
אוסטרליה.

אריאל ברמן: את הבאת מאוסטרליה פרחים.
סימה כן: צמחים כן בטח, היו לי ארבע נסיעות

כל שנה לאוסטרליה והבאות צמחים ממש מושתלות.

עכשו,

אריאל ברמן: רק הנטיות זה חודשים לא?

סימה כגן: לא לא, זה בשלושה שבועות אני

סגורת נסיעה ואני מצליח להגיע עם מאה

חמיישים שתלים בשני ידי, וזה בדיזוק הגוזל

אריאל ברמן: ובבידוק הבטוחני כשאת מראה

לهم צמחים מה אומרים לך?

סימה כגן: אז לפעמים הם אומרים מה צמחים

אסור לנו צמחים ואז אני מציגה להם את הפרמייט

שיש לי מגנת הצומח אני תמיד עושה את

הכל על פי חוק, ואז מותר לי לנוע עם הצמחים

האליה כי יש לי רשות של מגנת הצומח להביא

את הצמחים לארץ.

אריאל ברמן: יש אבל, נתקلت בסיטואציות

שבהן לא הסכימו לשחרר אותך או חזרו לך

שמוזכר בדברים אחרים.

סימה כגן: תודה לאל שחררו אותי, אבל בהונג

קונג הבודק הסיני מסתכל ואומר פלנרטס מה

אסור לנו עם צמחים זה נכון, אסור לנו עם צמחים

אני אומrette לא יש לי פרמייט יש לי פרמייט,

מסתכל פרמייט עכשו פרמייט שמאיר מזרחי

חתום עליו הוא אומר, אה או. קי. יי קן גואו.

אריאל ברמן: זאת אומrette מספיק להם שיש

לך אישור מהארץ את לא צריכה בכל מדינה

ומדינה אישור מהמדינה עצמה?

סימה כגן: לא, כי אני לא מכינסה אותם אסור

לי להכניס לשום מדינה פצחים, אני מהרגע

שאני אורזות אתם עד שאני נוחתת בארץם

רק נמצאים בשדה תעופה הם לא יוצאים, בשום

מקום בעולם אתה לא יכול לצאת עם צמחים

אם אין לך רשות להכניס צמחים לתוך אותה

מדינה, אני יוצאת איתם מארץ המוצא והם

נעימים איתני בתוך שדות התעופה עד שאני יוצאת

איתם בשדה התעופה בן גוריון.

אריאל ברמן: הסכנה היא למעשה זה שלא

יועברו בצורה הזאת חידקים?

סימה כגן: מחלות, מחלות וווירוסים כן בדיזוק,

פטריות.

אריאל ברמן: יש דוגמאות למקירים שבhem

בגלל צמחים התפתחו וירוסים ומחלות במדינות

משמעות?

סימה כגן: מחלות אבל למשל, כנימת הפוקו

הצחובה שימושו הכניס הארץ לצורה לא חוקית

רווח של פקאן שהיה נגע בכניםות הפקאן הצחובה

הוא הביא את זה, ועשה מזה שתלנות ואז

הכניםות הצחובה הזאת שלא היה לה שום חומר

הדברה כי היא לא הייתה ידועה ונאלצו אז

לעקור את כל מטעי הפקאן בארץ, ואחריו זה

פייתחו את הטמיק נגדי הכניםות הזאת.

אריאל ברמן: יודעים אגב מי הביא את זה?

סימה כגן: לא אני לא יודעת אחר כך היו סיפורים

שהוא התאבז אבל אני זה סתם ברמת הספרים

לא יותר מזה.

אריאל ברמן:יפה, כמה צמחים את מביאה

בשנה ומה הצמח הכי מיוחד שהבאתי במהלך

כל השלושים שנה האלה לארץ?

סימה כגן: אז הבאתי כבר קרוב פרסוםyi כבר

על מה שמוניים אבל הבאתி כבר למעלה מחמש
מאות מיניים זנים של צמחים
אריאל ברמן: ואו

סימה גן: בשלושים שנה, ואם אני צריכה להגיד
מיishi אחד, אז זה לא הצמח עצמו הבאתי
אבל הבאתי את ההורם שלו ואת הדזינה
הדזינה והזרע היא על שם הבת שלי והבאתי פשוט
את ההורם בזרעים מאוסטרליה ואחר כך
ההכלאה נעשתה פה בארץ, וזה זו פטנט שרשום
על שם מכון וולקני.

אריאל ברמן: והחלטת לקרוא לו פשוט על
שם הבת שלו זה פריבילגיה שלא כל אחד מקבל.
סימה גן: איך איך?

אריאל ברמן: זה פריבילגיה אני אומר זו פריבילגיה
שלא כל אחד מקבל לקרוא לפרח על שם הבת
שלו.

סימה גן: נכון נכון.
אריאל ברמן:יפה. את נהנית מזה.
סימה גן: כן, מאד. מטלחת תמיד תמיד
כל בוקר זה סיפור חדש.
אריאל ברמן: אז

סימה גן: כי גם אחר כך יש לה פולואו אפ
הצמחים הם חסכני מים אנחנו אחר כך בוחנים
אותם בצדדים ייחד עם פרויקטים של
קרן קיימת. ועם מע"צ.

אריאל ברמן: אני בি-קרתי פעמיים במכון וולקני
באיזו שהיא מעבדה שמSMART את הריח של
פרחים במשך זמן גדול יותר, זה גם קשור
אליך?

סימה גן: לא, לא קשור אבל הרבה מאוד
עבדה נועשית במכון וולקני וזה גם חלק מהעבודה.
אריאל ברמן: שתמ시키 לי הנות ממה שאת
עשה ופעם הבאה כשנכנס למשתלה ונרכוש
פרחים נחשוב שאולי לפחות חלק מהם את
הבאת לנו לארץ.

סימה גן: כן כן יש כבר הרבה כאלה. כן. תודעה
רבה לכם.

אריאל ברמן: סימה גן מקלמת צמחי נוי,
חווקת במכון וולקני תודעה.

סימה גן: בבקשתה, ביי.